

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 12, stk. 4, således at adgangen til fradrag for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer bortfalder med virkning for ydelser, der erlægges efter udløbet af indkomståret 1995.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 12, stk. 1 og stk. 4, er udgifter til løbende ydelser til personer eller dødsboer, der udredes i henhold til en ensidigt påtagen forpligtelse (en såkaldt forsørgelseskontrakt), fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Udgifter til sådanne ydelser er fradragsberettigede med højst 10.000 kr. årligt, uanset om modtageren er skattepligtig her til landet eller ej.

Det er regeringens opfattelse, at de forudsætninger, der oprindeligt har ligget til grund for fradragsretten, ikke er til stede i dag, hvor man har et udbygget socialt sikkerhedssystem. Private underholdsydelser af den omhandlede karakter bør derfor være yderens indkomstopgørelse uvedkommende.

Hertil kommer de kontrolmæssige aspekter i relation til fradraget. Told- og Skattestyrelsen har således i efteråret 1994/foråret 1995 i samarbejde med en række kommuner foretaget en undersøgelse af, hvilke befolkningsgrupper, der anvender fradraget, og om der sker misbrug af fradragsretten. Undersøgelsen er foretaget på baggrund af tidligere konstaterede misbrug af fradragsretten.

Undersøgelserne i de omfattede kommuner har vist misbrug af fradraget i et omfang, som må anses for uholdbart. Fradraget er ofte formelt i orden, men en nøjere undersøgelse af dokumentationen og forholdene i øvrigt giver ofte et andet resultat. Det fremherskende misbrugseksempel er kendetegnet ved, at der er involveret betalinger til udlandet. Det er karakteriseret ved, at ydelserne faktisk betales, men ikke til den, der ifølge kontrakten er berettiget hertil. Betalingen går til den forpligtede selv på en konto i hjemlandet og hævses der eller kommer retur til Danmark.

I praksis må det anses for yderst vanskeligt for danske skattemyndigheder at foretage en blot rime-

lig kontrol af fradraget, idet en sådan i mange tilfælde bl.a. forudsætter oplysninger fra udlandet. En effektiv kontrol vil i sin yderste konsekvens kræve politiets bistand til tekniske undersøgelser af f.eks. dokumenters og underskrifters ægthed.

Det kan således fastslås, at der her er tale om et område, hvor de kontrolmæssige muligheder er særdeles vanskelige, og hvor en effektiv kontrol derfor er ressourcekrævende i et omfang, der ikke er rimeligt i forhold til reglerens nyttevirkning.

Fradragsretten for den omhandlede art ydelser er tidligere blevet ændret fra et oprindeligt ubegrænset fradrag til det nuværende, der er begrænset til 10.000 kr. Disse begrænsninger er bl. a. sket i lyset af det udbyggede sociale sikkerhedssystem og de vanskelige kontrolmuligheder for de danske skattemyndigheder. Endvidere har ændringer af skattesystemet reduceret skatteværdien af fradraget for yderen. Når der henses hertil, samt til de tidligere beskrevne resultater af de nye undersøgelser af misbruget af fradraget og mulighederne for at foretage en rimelig kontrol af fradraget, finder regeringen, at tiden er inde til at foreslå fradraget for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer ophævet.

Det foreslås, at ophævelsen af ligningslovens § 12, stk. 4, får virkning for indkomståret 1996 og senere indkomstår.

Det er alene fradragsretten for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer, der foreslås ophævet. Som en konsekvens heraf ophæves også fradragsretten i ligningslovens § 12, stk. 7, om ensidigt påtagne ydelser til børnebørn på højst 3.000 kr. Denne regel er en undtagelse til den allerede gældende regel om, at ydelser til livsarvinger ikke er fradragsberettigede. Adgangen til fradrag for ydelser til børnebørn i form af fribolig opretholdes.

Ligningslovens § 12, stk. 2, vedrørende fradragsret for løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v. opretholdes. Det samme gælder bestemmelserne i § 12, stk. 5 og 8, om fradragsret for løbende ydelser, der udredes i form af fribolig, og løbende ydelser, der udredes som led i en gensidigt bebyrdende kontrakt.